

Editorial

To jim opravdu není hanba?

Srdceryvné obrázky a příběhy z imigrantské vlny, která zachvátila Evropu, rozdělují naši společnost a leckteré tábory diskutérů rozpalují do běla. Ale nechci zde rozebírat skutečné příčiny této humanitární krize, ani odpověď na klasickou otázku: „Cui bono?“ (Komu to prospívá?)

Chci poukázat na fakta a souvislosti, které se týkají těch nejpotřebnějších v naší společnosti: lidí s postižením a těch, kteří se o ně starají.

Předseda Národní rady osob se zdravotním postižením Václav Krása jednal s představiteli vládní koalice o zvýšení příspěvku na péči a má tento poznatek: „Především ministr Andrej Babiš trval na tom, že nelze zvýšit příspěvek o deset procent od 1. 7. 2016. Valorizace příspěvku na péči se tedy plánuje ve dvou etapách, to je o pět procent od 1. 7. 2016 a o dalších pět procent od 1. 1. 2017. Hlavním argumentem vládních představitelů byl – nedostatek peněz.“

Podotýkám, že příspěvek na péči nebyl valorizován od roku 2007, přestože cena služeb se od té doby zvýšila o 53 procent a míra inflace vzrostla o 17 procent. Výdaje evropských zemí na sociální služby činí standardně dvě procenta HDP, zatímco v naší zemi jsou tyto výdaje poloviční. Ale nejpikantnější na tom všem je, že ačkoli pro nejpotřebnější lidi v naší společnosti je už osm let nedostatek peněz, tak pro záležitosti imigrantů, o kterých ještě před rokem naše společnost prakticky nic nevěděla, našla vláda během pár měsíců stovky milionů korun. A v příštím roce to bude ještě víc...

To opravdu není hanba představitelům vlády, že se k vlastním nejpotřebnějším lidem chovají tak macešsky?

Aby nedošlo k nepochopení, není zde řeč o nedostatku soucitu s imigranty nebo o neochotě pomoci jim v nouzi. Přesná otázka totiž zní: Jak je možné, že pro cizí zdravé lidi finanční prostředky jsou ihned k dispozici a pro vlastní lidi s postižením už roky nejsou?

A to ani nepřipomínám problematiku našich bezdomovců, popř. potupné situace, kdy na léčení dětí s postižením se musejí nejdříve nasbírat tuny víček od PET lahví...

Jiří Muladi

Pražská zoo vyšla vstříc lidem s postižením

Vozíčkáři v zoo Praha

Den v zoo pro osoby se zdravotním postižením využil k zábavě i poučení více než 1 200 návštěvníků. Akci uspořádala v září Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky a Magistrát hlavního města Prahy pod záštitou ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové.

Účastníci si prohlédli nejen zvířata ve venkovních i vnitřních ubikacích (celková plocha pražské zoo je 58 ha, je zde přes 650 druhů a 4 700 jedinců zvířat), ale podívali se i na krmení tučňáků, kočkovičích šelem nebo vyder.

Primátorka Prahy Adriana Krnáčová se mazlí s žirafou

Součástí programu bylo například cvičení lachtanů a komentovaná setkání u vybraných druhů zvířat v době, kdy jsou neaktivnější: to se účastníci dozvěděli nejen zajímavé informace o jejich chovu, ale i příběhy z jejich života.

„Akce Den v zoo pro osoby se zdravotním postižením navazuje na desetiletou tradici Podzimních plesů pro OZP, kterou si mnozí účastníci spojovali s celodenním výletem do Prahy. Mám radost z toho, že si návštěvníci velmi pochvalovali i Den v zoo, a že se již nyní těší na další ročník,“ uvedl prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky Jiří Horecký.

(di)

Foto: Zoologická zahrada hl. m. Prahy

Očima Moniky Henčlové

Důstojnost pro všechny

Velkým tématem dnešní doby jsou uprchlíci. Jsou to lidé jako my, jen nemohou žít ve svých domovech, protože jejich země jsou zmítané válkou, terorismem nebo jiným násilím. Tito lidé chtějí jen žít a žít jako lidé...

My je však zavíráme do prostor obehnaných plotem a přísně hlídáme. Představitelé našeho státu si ale začali uvědomovat, že jejich *nedůstojné* podmínky k životu je potřeba nějak řešit.

Jak se ale naše země může postarat o *důstojné* podmínky pro přistěhovalce, když udržuje v *nedůstojných* podmínkách své vlastní občany – především invalidní a starobní důchodce? Např. jim vypočítá důchod, za který není možné *důstojně* žít. Přidá důchodcům 40 Kč měsíčně, potřebným občanům zvýší asistenční příspěvek z 16,60 Kč na hodinu na 18,33 Kč. To asi nemůžeme příliš mluvit o *důstojnosti*...

Běžný asistent chce totiž minimálně 100 Kč na hodinu. Potřebný člověk, který chce zůstat v domácí péči, tedy musí nějak pracovat nebo ukecat asistenta na nižší mzdu. V opačném případě totiž skončí zavřený v ústavu...

Upozorňuji, že ve vlastní zemi.

Ilustrační foto: <http://ostrava.idnes.cz>

Ilustrační foto: www.ceskatelevize.cz